

28 Şubat'ın anlamı

Necmettin Turinay

28 Şubat darbesinin bugün yıldönümü... O kapkara yılların üzerinden geçen bunca zamanın ardından neler söylenebilir?

Burada ziyadesiyle dikkatimizi çekmesi gereken husus, iki bloklu dünyanın sona ermesinin ardından, Türkiye'nin yeni dünya şartlarını değerlendirerek kendini, ona göre revize etmesine fırsat verilmek istenmemesidir. Yani Sovyet Rusya **Orta Asya**'dan ve **Balkanlar**'dan çekilmiş, **Varşova Paktı** dağılmış, dolayısıyla da ABD ve Rusya'nın başını çektiği soğuk savaş dönemi artık sona ermiştir. İşte böyle bir dönemde, kendi üzerindeki Sovyet tehdidinin kalktığını hisseden Türkiye, ister istemez hem kendini, hem bölge coğrafyalarına ilişkin politikalarını yeni baştan gözden geçirmek durumundadır. Fakat ne gariptir, Türkiye'nin bu yılları, bitmez tükenmez iç krizlerle ve inip çıkan koalisyonlarla dopdolu geçti.

Yani soğuk savaşın sona ermesinin ardından Türkiye, aynen şimdi olduğu gibi, çevre ve bölge ülkelerine kompleksiz açılma fırsatı yakalamışken, yavaş yavaş bunun arayışları başlamışken, buna bir türlü fırsat verilmek istenmedi. **Rahmetli Özal**'ın öldürülmesinin, 1993'ten itibaren ardı sıra devam eden katliamların altında yatan da budur zaten.

İki bloklu dünya yapılanmasının sona ermesi ve **Varşova Paktı**'nın dağılmasının ardından, Sovyet nüfuzunun dışına düşen Doğu Avrupa ülkelerinin yeniden yapılandırılması, yani Batılı sistemle ilişkilendirilmesi en öncelikli mesele olup çıkmıştı. **NATO** üyesi olan Türkiye de, ister istemez bu politika ile yakından ilgili idi. Yani **NATO** üyesi olarak Türkiye'nin de bu politikaları onaylaması, Doğu Avrupa ülkelerinin NATO'ya girişine destek ve onay vermesi gerekiyordu. İşte tam da bu sıralarda Türkiye'de **Erbakan-Çiller koalisyonu** iktidarda bulunuyordu. Nasıl oldu ise, askeri kanadın onay verdiği NATO'nun genişleme politikalarına, iktidarın batıcı/liberal kanadını teşkil eden **Tansu Çiller** rezerv koydu, adeta şarta bağladı. İşte bu rezervin ardından Türkiye, kademe kademe, ama hızla **28 Şubat'a doğru** sürüklendi gitti.

Türkiye'nin içine girdiği süreçte, iki önemli gelişme daha yaşanmıştı. Bunlardan birincisi, soğuk savaşın sona ermesinin ardından Türkiye'nin başı boş bırakılmak istenmemesi ve İsrail'le adeta nikâhlanmaya zorlanması!.. Yani Türkiye, İsrail'le derin yakınlaşmalar içine girdiği takdirde, bölge ülkelerine açılma imkânı bulamaz, atacağı adımlarda da inandırıcılık sağlayamazdı.

Kaldı ki Özal'ın öldürülmesinin ardından başlayan İsrail ilişkileri, **Erbakan-Çiller** hükümetine kadar da zaten bayağı mesafe katetmiş, **Türkiye-İsrail** ilişkilerinin üzerine oturtulacağı temel strateji de alabildiğine vuzûha kavuşturulmuştu. **Bu stratejinin iki ayağı bulunuyordu. Bir defa İsrail ve Türkiye, Ortadoğu'nun hem laik(!), hem de demokratik iki yalnız ülkesi değil miydi? İkincisi de, her iki ülke benzer, ortak tehditlerle karşı karşıya idi. Birinin başı PKK terörü ile, diğerinin başı da Filistinli ayaklanmacılarla!.. Öyleyse Ortadoğu'nun bu iki kadersiz ve bahtsız(!) ülkesinin dostluğu kadar tabii bir şey olamazdı.**

Kuşkusuz Çiller'in bu yeni paradigmaya itirazı söz konusu olamazdı. Fakat onun aynı sıralarda, Avrupa Birliği'ne giriş konusunu daha bir önemseyişini de unutamayız. İşte bu düşüncelerle Çiller, NATO'nun Doğu Avrupa'ya dönük bu politikalarını, fırsat bu fırsattır diyerek askıya aldı. Siz bizim AB'de önümüzü açın, rezervleri kaldırın; biz de NATO stratejisini onaylayalım gibi bir şantaj yani!..

İşte 28 Şubat'ın rayları bu engelin aşılması için döşendi. Yani Türkiye'nin bu inatçı ve fırsatçı tutumunun behemehal kırılması gerekirdi. O günkü derin devlet ve

askerler ilgili stratejiye onay verdiğine göre, bu kendini bilmez kadına ve hele hele de koalisyonun liberal/batıcı kanadına ne oluyordu öyle? Ayrıca eğer bu engel aşılamazsa, hem NATO'nun evrensel stratejisi boşluğa düşmez, hem de Türkiye-İsrail işbirliği anlamını yitirmez miydi?

Kuşkusuz bu söylediklerimiz 28 Şubat'ın, **Tansu Çiller**'i merkez alan bir izahı denemesidir. İlgili darbenin bir de, bu yazıyı kaleme alırken vefatını haber aldığımız, **rahmetli Erbakan** açısından değerlendirmesinin yapılması icabeder. Fakat hadisenin bu yanı çok yazıldığı, ayrıca Çiller cihetinin de ziyadesiyle örtük kalması bakımından bunları yazıyoruz.

İşte 28 Şubat Türkiye'nin, uluslar arası sisteme bağımlı hale getirilmesinin yeni bir takvim başıdır. Ayrıca bu politika, burada da kalmadı. 2001'de Türkiye'nin mali bakımdan iflas ettirilmesi ile adeta taçlandırıldı. Yani bir yandan askeri, öbür yandan hükümet ve mali politikalar, daha acayip olanı da "derin devlet"i ile birlikte Türkiye bütünüyle teslim alındı.

Dolayısıyla son yılların Türkiye'si, üzerine örölmüş bu deli gömleğini yırtıp parçalamak için habire çırpınıyor. Az mesafe almadık bu arada!..

YENİ AKİT

28 Şubat 2011